

кого університету у 1870 році. Суть його полягає в колективному аналізі ситуації, знайденні вирішення та його обґрунтуванні. Метод включає багатозначність вирішення представленої проблеми, що дає підстави для обговорення запропонованих рішень і вибору найкращого. Ситуація, зазвичай, береться із справжньої професійної сфери і підкріплюється реальними матеріалами. Таким чином, результатом є не лише знання, а й професійні навички. У процесі розглядання конкретних випадків інтерни (слухачі) здобувають навички роботи в команді, незалежного моделювання рішення, незалежної аргументації і захисту їхньої думки. Структура цього методу навчання має три складові: тематична – описує ситуацію (випадок), інформаційна – відображає деталі обговорення, на основі якого приймається кінцеве рішення, і методична – визначає рівень та об'єм педагогічної підтримки для вирішення цього випадку. Як тематична складова, нами, зазвичай, використовується конкретний хворий, відеоролик з виконання певних маніпуляцій чи історія хвороби. В інформаційній складовій приділяється увагу не тільки подоланню пасивності інтернів, висловлюванню власної думки кожного з них, а й намаганням «підштовхнути» їх до переходу від простого розуміння, розпізнавання та відтворення – до аналітичного мислення. А тут вже починається методична складова, де викладач виступає як диригент, полегшуючи чи ускладнюючи клінічну ситуацію, тим самим забезпечуючи педагогічну підтримку, і, змушуючи інтернів творчо застосовувати наявний у них багаж знань. Цінним, при цьому, є виявлення причин допущених помилок, що дає викладачеві інформацію щодо подальших напрямків та акцентів у вивченні матеріалу, і необхідності призначення персонального «домашнього завдання» кожному інтерну.

Отже, при застосуванні інтерактивних методів навчання, викладач у жодному разі не перебуває над навчальним процесом, а є його активним учасником і, ґрунтуючись на виявлених прогалинах у знаннях інтернів (слухачів), планує їх подальше навчання.

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВПРОВАДЖЕННІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

С.Ю. Каратєєва

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Запровадження у навчальний процес інноваційних та інтерактивних технологій створює умови для підвищення якості практичної підготовки майбутніх фахівців. Сучасний розвиток медичної освіти, етапи його реформування, питання, пов'язані з підвищенням якості освіти випускників медичних закладів, вимагають нових підходів до організації навчального процесу. Прогрес науки зумовив пошук і впровадження нових технологій у систему навчання.

Впровадження інноваційних технологій робить заняття більш доступним і цікавим, активізує навчально-пізнавальну діяльність. Однією з актуальних і ефективних інновацій є впровадження комп'ютерних технологій, дистанційна форма навчання, яка значно розширює діапазон підготовки студента, вносить новизну, дозволяє за допомогою фото та відео створити інформаційне середовище, виступає вагомим чинником активізації навчально-пізнавальних знань з хірургічних дисциплін.

Створення лекційних презентацій за темами, згідно розробленої навчальної програми дозволяє акцентувати увагу студентів на основних моментах теми, спостерігати міжпредметні зв'язки.

Викладач мотивує навчальну діяльність студентів, спонукає їх до навчання, організовує навчальний процес таким чином, щоб він мав максимальний ефект. І ця організація повинна проходити на рівні дій та можливостей кожного окремого студента.

Має місце удосконалення тематичних навчальних кімнат, оснащення їх сучасним обладнанням, повноцінне забезпечення заняття тематичними хворими, ефективне використання матеріально-технічної бази кафедри, особливо в клініці.

За такої системи організації навчального процесу у викладача є реальна можливість детально провести обговорення зі студентами найважливіших питань теми, що проходить у формі вільної дискусії, в яку активно включаються всі присутні на занятті студенти.

При відповідній мотивації і досконалому матеріально-технічному забезпеченні навіть недостатньо підготовлений, на початок заняття, студент після його завершення володіє необхідним обсягом базової інформації з даної теми.

Викладач повинен надати студентові певний обсяг практичних навичок, навчити студента творчо підходити до вивчення та засвоєння матеріалу, до вміння відокремлювати головне від другорядного, вміло користуватися набутими знаннями.

Отже, щоб зацікавити студентів, потрібно змінювати технології викладання та розвивати у них клінічне мислення. Активізація навчально-пізнавальної діяльності буде досягнута лише при впровадженні інноваційних технологій при яких заняття стануть більш доступними, цікавими і повними.

Таким чином, впровадження інноваційних технологій організації роботи та навчального процесу забезпечує належну підготовку фахівців, яка відповідає стандартам освіти. Створення оптимального середовища, в якому студенти мають можливість здійснювати догляд за хірургічними хворими, бути присутніми при різних оперативних втручаннях, перев'язках, хірургічних маніпуляціях, є основним завданням педагога.